

Η Κλιματική Αλλαγή “εκθρονίζει” τον αυτοκρατορικό πιγκουίνο

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η Κλιματική Αλλαγή θα αφανίσει έναν στους πέντε αυτοκρατορικούς πιγκουίνους που ενδημούν στην Ανταρκτική έως τα τέλη του αιώνα που διανύουμε καθώς οι θαλάσσιοι πάγοι πάνω στους οποίους αναπαράγονται και επιβιώνουν τα θαυμαστά ζώα απομειώνονται.

Η τελευταία καταμέτρηση του πληθυσμού των αυτοκρατορικών πιγκουίνων πριν από περίπου δύο χρόνια αποκάλυψε ότι το είδος αριθμεί περίπου 600.000 άτομα. Με δεδομένο ότι ο πληθυσμός τους υπολογιζόταν πριν την καταμέτρηση σε περίπου 300.000 άτομα υπήρξε ενθουσιασμός αλλά και αισιοδοξία ότι παρά τα διάφορα προβλήματα που έχουν ανακύψει στις περιοχές που ζει ο αυτοκρατορικός πιγκουίνος εξαιτίας των κλιματικών αλλαγών εκείνος όχι μόνο αντέχει αλλά αναπτύσσεται.

Ωστόσο, ομάδα ειδικών από τις ΗΠΑ, τη Βρετανία και τη Δανία υποστηρίζει ότι οι κλιματικές αλλαγές θα προκαλέσουν ανεπανόρθωτες ζημιές στις περιοχές που ζουν οι αυτοκρατορικοί πιγκουίνοι με αποτέλεσμα οι κοινότητες τους να αντιμετωπίσουν πολύ σοβαρά προβλήματα παρότι 45 γνωστές αποικίες θα δουν τους πληθυσμούς τους να αυξάνονται μέχρι το 2050 έως ότου αρχίσει η πτώση.

Τα θηλυκά μόλις γεννήσουν τα αβγά τους τα αφήνουν στη θαλπωρή και προστασία των αρσενικών και ξεκινούν ένα επικό ταξίδι δεκάδων χιλιομέτρων προς την

ανοικτή θάλασσα για την αναζήτηση τροφής.

Εκείνο το διάστημα, τα αρσενικά διατηρούν θερμά τα αβγά σε εξωτερικές θερμοκρασίες της τάξης των μείον 50 βαθμών Κελσίου.

Όταν το θηλυκό επιστρέψει μετά από διάστημα περίπου δύο μηνών αναλαμβάνει εκείνη το μικρό και το αρσενικό ξεκινά το δικό του ταξίδι αναζήτησης τροφής.

Κρίσιμος παράγοντας στο να είναι ομαλό το ταξίδι αναζήτησης τροφής των αυτοκρατορικών πιγκουίνων είναι οι εκτάσεις θαλάσσιου πάγου. Οι πιγκουίνοι χρησιμοποιούν τους θαλάσσιους πάγους και για να μετακινηθούν, και ως ορμητήριο όταν κυνηγούν τροφή αλλά και ως καταφύγιο για να αποφύγουν τους αντιπάλους τους.

Σύμφωνα με τους ερευνητές αν και σε πρώτη φάση αναμένεται να συνεχιστεί η αύξηση του πληθυσμού των αυτοκρατορικών πιγκουίνων προοδευτικά η συνεχής μείωση του θαλάσσιου πάγου καθώς και άλλες επιπτώσεις στο φυσικό περιβάλλον που ζουν θα έχουν ως αποτέλεσμα στο τέλος του 21ου αιώνα ο πληθυσμός τους να συρρικνωθεί τουλάχιστον κατά 20%.

Περιβαλλοντικές οργανώσεις όπως το Pew Charitable Trusts απηύθυναν έκκληση στις κυβερνήσεις που ελέγχουν την Ανταρκτική να δημιουργήσουν θαλάσσια καταφύγια στη Θάλασσα Ρος και την Ανατολική Ανταρκτική για την προστασία της ενδημικής άγριας ζωής, σχέδιο που συναντά αντιστάσεις από την πλευρά της Ρωσίας.

Ζητούν ακόμα την αναγνώριση του αυτοκρατορικού πιγκουίνου ως είδους υπό εξαφάνιση και τη λήψη μέτρων κατά της αλιείας και του τουρισμού στους βιοτόπους του.

Επίσης οι ερευνητές επισημαίνουν ότι ο κίνδυνος που αντιμετωπίζει ο αυτοκρατορικός πιγκουίνος είναι ένας ακόμη λόγος για να υπάρξει μια συμφωνία δραστηκής μείωσης των εκπομπών ρύπων στην ατμόσφαιρα και ειδικά του διοξειδίου του άνθρακα.

Η μελέτη δημοσιεύεται στην επιθεώρηση «Nature Climate Change».

—Λίγα λόγια για τον αυτοκρατορικό πιγκουίνο

Ο αυτοκρατορικός πιγκουίνος είναι θαλάσσιο πτηνό της οικογένειας των Απτηνοδυτιδών (πιγκουίνων), της οποίας αποτελεί το μεγαλύτερο μέλος. Η επιστημονική ονομασία του είδους είναι *Aptynodetes forsteri* και δεν περιλαμβάνει υποείδη. Ο αυτοκρατορικός πιγκουίνος είναι από τα πιο σκληροτράχηλα είδη του

πλανήτη και κατατάσσεται.

Είναι τυπικός εκπρόσωπος της κατηγορίας στην οποία εντάσσονται πτηνά ανάκανα να επιτελέσουν τη λειτουργία της πτήσης (flightless birds), κάτι που αποτυπώνεται και στην επιστημονική ονομασία του γένους. Είναι ξεχωριστό -και θαυμαστό- είδος από κάθε άποψη, με σωματικές ικανότητες και φυσιολογία που το καθιστούν ιδιαίτερο μέσα στο ζωικό βασίλειο.

Πέραν τούτου, αποτελεί υπόδειγμα κοινωνικότητας και εγκαρτέρησης στα δρώμενα των αποικιών αναπαραγωγής του, γεγονός που έχει καταγραφεί κατά τις τελευταίες δεκαετίες στον κινηματογράφο και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, είτε υπό τη μορφή ντοκιμαντέρ είτε ως μυθοπλασία (κινούμενα σχέδια, κ.λ.π.).

Ο αυτοκρατορικός πιγκουίνος είναι το ψηλότερο και βαρύτερο από τα αρτίγονα είδη πιγκουίνων, ενδημικό στην Ανταρκτική. Το αρσενικό και το θηλυκό είναι παρόμοια σε μέγεθος και πτέρωμα, φθάνοντας τα 122 εκατοστά σε ύψος και τα 22-45 κιλά σε βάρος.

Η ράχη και το κεφάλι είναι μαύρα, σαφώς οριοθετημένα από τη λευκή κοιλιά, το απαλό κίτρινο στήθος και τις φωτεινές κίτρινες περιοχές στα αυτιά. Όπως όλοι οι πιγκουίνοι, δεν μπορεί να πετάξει, αλλά διαθέτει υδροδυναμικό σώμα και άκαμπτες πτέρυγες, αμφότερα προσαρμοσμένα για το θαλάσσιο οικοσύστημα, εκεί όπου ο συγκεκριμένος πιγκουίνος είναι, πράγματι, «αυτοκράτορας».

Η διατροφή του αποτελείται κυρίως από ψάρια, αλλά μπορεί να περιλαμβάνει καρκινοειδή και κεφαλόποδα. Στο κυνήγι, μπορεί να παραμείνει κάτω από το νερό μέχρι 18 λεπτά, σε βάθη που μπορούν να φθάσουν τα 535 μέτρα.

Για να συμβεί αυτό, είναι απαραίτητες κάποιες φυσιολογικές προσαρμογές, όπως η παρουσία μιας ασυνήθιστα δομημένης αιμοσφαιρίνης που λειτουργεί σε χαμηλά επίπεδα οξυγόνου, στέρεο ερειστικό σύστημα για να αντιμετωπίζει τη νόσο των δυτών (barotrauma), καθώς και την ικανότητα να μειώνει το μεταβολισμό του, διακόπτοντας βασικές λειτουργίες κάποιων οργάνων.

Πηγή:econews/wiki